

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 178 / 17. ročník

Tarzan na fotce připravuje indiánskou saunu na zimním táboře ve Štítech. Bylo to vůbec poprvé, co se Šavani saunovali v zimě...

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci prosinci roku 2005.

Novoroční úvodník

Rok se s rokem sešel a my jsme se pomalu přehoupli do dalšího roku... Možná vám připadá pozdě na tyto slova, protože už je skoro konec ledna, ale přeci jen si je nemůžu odpustit... Mohli byste se cítit o ně ochuzeni, a to by bylo jistě špatné. A i kdyby ne, tak bych se provinile cítil já, že jsem vám všem, příznivcům časopisu Březová kůra, nepopřál všechno nejlepší do toho nového roku 2006.

Toto číslo vychází poněkud opožděně. Dokonce později, než vůbec mělo vyjít. Za toto se všem čtenářům omlouvám, bohužel on ten leden je takové hektické období. Ti, kteří již navštěvují školu déle než cca 13 let, asi pochopí. A ti, kteří ne, tak vězte, že jestli tak dlouho budete studovat (a to určitě všichni, protože v našem oddíle jsou přeci samí chytří kluci a děvčata), poznáte to sami... Nechci se o tom rozepisovat, protože by to bylo zbytečné plýtvání místem, které může být využito efektivněji... A taky vás nechci případně strašit ☺, ještě byste se rozhodli, že skončíte se školou tam, kde právě jste, a to by taky jistě nebylo to pravé ořechové. A kdyby přece jenom, zeptejte se kohokoliv ze starších, a ti vám potvrdí, že to není tak hrozné, jen se musí chtít. Ale bez toho vlastně nejde nic, bez chuti by nevyšel ani tento časopis.

Ale zpět k časopisu. Protože máme nové číslo, musím (nebo alespoň měl bych) říci něco k tomuto již 178. číslu. Ale máme nový rok, měl bych to prezentovat nějak netradičně. Ale když se tak člověk nad tím zamyslí, vlastně ona tu je zásadní otázka, a to jak? Když vám tady řeknu, že v tomto čísle najdete střípky z oddílového života z posledního měsíce roku dvoutisícího pátého, prozradím tím vlastně všechno. Proto se teď zdržím jakéhokoli hodnocení a nechám vás, čtenáře, abyste sami zhodnotili, jak se poslední číslo povedlo.

Protože ale čas plyne, rád bych se poohlédl za tím uplynulým skoro půlrokiem, kdy mám náš časopis pod dohledem. Nevím, jestli jste to zaregistrovali, ale nějak mám pocit, že ne pro všechny je tento časopis důležitý. Stalo se mi nejednou, že po rozdáání našeho časopisu na akcích po nějaké chvíli nalézám tzv. bezprizorní výtisky, které nikomu nechybí. A na dotaz, zda opravdu nikdo nepostrádá časopis, se mi dostane obligátní odpovědi, že nicí není. Stejně jak se občas stane na táboře, že nikdo nepostrádá ponožky, ručník, triko nebo já nevím co ještě... Tam se za to fasuje „černá“, ale u časopisu tato „odměna“ opravdu nehrozí. Když si ale z akce domů dovezu jeden, dva, někdy i tři zapomenuté výtisky, občas bych tu „černou“ za zapomenutou Kůru i zavedl. Není to totiž jen to, že časopis prostě někde zapomenou. Dáváte mě (a nejen mě) tím najevo, že vás (nejedná se samozřejmě o všechny, to bych vám zase křivdil, ale těch kterých se to týká, by se měli nad sebou přeci jen trochu zamyslet) vlastně časopis zas tak moc nezajímá, a že vlastně práce všech rádců, rady OP, náčelnictva a samozřejmě i všech dalších přispěvatelů, je zbytečná. Možná je to malichernost, ale ve skautském oddíle (a zvláště v tom našem) by se taková věc, že si jeden neváží práce druhých, neměla stávat.

Do nového roku se dávají předsevzetí. Je už sice trochu pozdě, 1. ledna už bylo takřka před měsícem, ale zkusme to: Zkusme si říci, že se v tom novém roce budeme více snažit, více si cenit práce jiných, zvláště když tu práci dělají pro vás. Jen tak ji budou ti odpovědní dělat rádi a věřte mi, že když ji budou dělat rádi, bude bavit i vás ostatní.

TATEYOPAH

Slovo Degandawidy

Vánoční svátky jsou už minulostí a nový rok 2006 převzal svou vládu. Zima je v plném proudu a vás čekají pololetní vysvědčení a krátké pololetní prázdniny. Co nám přinese letošní rok? A co přinesl ten minulý?

Pokud se týče oddílového života, minulý rok 2005 byl velice neobvyklý. Za prvé jsem se poprvé stal degandawidou kmene bez náčelníka, takže jsem po celý rok byl já ten v čele, na kterého se nejvíce spoléhalo. Mnoho věcí bylo určitě dobrých, ale ne vše se povedlo. Prvním vrcholem loňského roku byly určitě „sváteční“ akce loňského léta – 60. sněm kmene, který skvěle připravila Rada OP a tábor Posvátného ohně pod vedením náčelnictva, konaný až na Valašsku. Obě akce se povedly a leckterý oddíl by nám je mohl závidět, stejně jako množství schopných členů. Na táboře se sestavilo nové náčelnictvo a chystali jsme se na Sojsíkův závod. Jediný problém byl akutní nedostatek nováčků.

Po prázdninách nás čekal zmíněný závod. Jak víte, hlídka vedená Mauglím a celý rok připravovaná MIČKINKWOU obsadila skvělé 3. místo a udělala ve světě českého skautingu našemu oddílu dobré jméno. Proběhl velice úspěšný nábor (zejména Stopař a OHIYESA zaujali) a Koníci se rozrostli na těžko uvěřitelných 13 lidí.

Jedinou kaňkou na úspěšném roku se stal podzimní odchod několika starších bojovníků, kteří si už nechtěli nebo nedokázali plnit své skautské povinnosti. Je to škoda, ale oddíl se s tím dokázal vyrovnat. Po letech se podařilo uskutečnit Zimní tábor a musím říct, že mě se velice líbil. Ukázali jsme sobě i našim hostům, že jsme parta, která se dokáže nejen zabavit, ale také něco naučit a prožít.

Dík patří všem, kteří ani v těžších chvílích nezakolísali a oddílu pomohli. Nyní nás čekají některé změny ve vedení oddílu. Věřím, že tyto změny napomohou ještě lepšímu fungování našeho oddílu. Ne všechny akce se letos náčelnictvu povedly a ne vždy jsme důsledně dbali na dodržování oddílových zásad. Máme tedy co dohánět.

Na jaře 2006 budou akce, které se ještě nikdy nekonaly a tak se určitě máme na co těšit. Z Koníků – nováčků se pomalu stávají noví bojovníci kmene. Věřím tomu, že nebude trvat dlouho a zapojí se plně do činnosti. Náš oddíl bude nadále vzorem svému skautskému okolí a umožní další generaci hochů, tedy vám, prožít nezapomenutelná dobrodružství. Stačí jen chtít.

Myslím, že na závěr by se slušelo poděkovat všem rodičům a známým, kteří nás v roce 2005 podpořili, ať už materiálně nebo jinak. Velice nám pomohl tatínek Zdenka, který nám dodal vybavení do dílny a vyrobil dva nové stoly do klubovny. Děkuje se.

WAOPE

Vánoční besídka

Letošní Vánoční besídka, spojená samozřejmě s nadílkou, se konala netradičně na Skaličce, což učinilo velkou radost zejména Helče, která to měla coby kamenem dohodila.

Chtěl bych proto touto cestou Helče poradit, pokud skutečně dohodí kamenem z domu až do klubovny, aby se přihlásila na nejbližší olympiádu, kde vybojuje historicky první šavanské zlato.

Samotné besídce však přecházela spousta příprav a organizování. Sraz byl stanoven na 13.30 v sobotu 17. prosince. Vedení zde bylo již skoro od napoledne a chystalo vše potřebné. Účast na této akci byla již tradičně vysoká, družiny měli účast téměř 100%, kromě nemocného Šmodrcha a Pavla, který byl v Přerově. Koníků byla většina a neomluveni byli pouze asi dva. Zato z vedení a Rady OP nikdo nechyběl – asi si každý myslel, že dostane nějaké ty dárky. Dokonce jsme mohli přivítat mezi sebou ztracené syny SKANIATARIA a Sedmu!

Samotná besídka byla zahájena tím, že jsme společně ozdobili stromek vším, co si kdo nachystal. Pochvalu zaslouží hlavně Káňata, která měla hezké ozdoby, vyráběné přímo na družinovce. První část besídky byla taková tradiční – soutěže, cukroví, čaj. Pobavila hlavně soutěž v praskání balónek a shazování papírových čepic. Zde někteří Koníci ukázali svoji šikovnost.

Druhá část besídky byla méně tradiční. Začala tím, že družiny odešly na tzv. Vánoční putování. Vlci s Mlčímem a Káňata s OHIYESOU. Na tomto putování si každý zkusil zavěštit, tj. odlil si z vosku něco, co ho čeká v příštím roce. Také došlo na zamyšlení nad smyslem Vánoc. Koníci mezitím zůstali v klubovně a bylo pro ně připraveno

promítání vánoční pohádky O hladovém kuřátku. Poté následovala

procházka před klubovnu spojená s výhledem na zářící město a také schovávaná svíček ve sněhu a klasická honička pro zahřátí. Když jsme se všichni vrátili zpět, využili jsme

Toto už je výjev ze slavnostní večeře. Zachyceni jsou Koníci Harry, Jerry, Ká, Mustang, Rajče, David, Top, Honza a asi Šídlo. Vypadá to, že jim chutná!

příležitosti a Mlčímovi a MIČKINIKWOVI popřáli k jejich narozeninám. Mlčím měl krásných 18 let (ten se má)! Vedení oddílu také předalo MIČKINIKWOVI poděkování za dlouholetou činnost. Následovalo pouštění lodiček. Některá plavidla připomínala válečné křižníky a jiná zase korzáry sedmnáctého století. Překvapení si pro všechny nachystal OHIYESA. Společně s Mlčímem zahráli povedené maňáskové divadlo, kde figurovala princezna, čert, král a další postavy.

Mezitím Tarzan hrdinně dosmažil poslední rybí prsty a byla nachystána slavnostní večeře. Večeře byla dobrá a každý se už netrpělivě díval směrem ke stromečku, kde ale bylo pořád divně prázdné. Tento stav však netrval dlouho. Protože nás bylo moc, Ježíšek se asi bál přijít. Takže jsme vyrazili ven, na večerní kratičkou procházku a pohled na (trochu) zasněžený Zábřeh. Klubovna ztichla, a na to asi Ježíšek čekal. Po návratu byly pod stromečkem dárky a byla jich pěkná hromada. Asi jsme byli celý rok hodní.

Situace byla plná napjatého očekávání. Nejprve však přišel slavnostní okamžik – zapalování 13 svíček. Postupně byli k zapalování vyzváni ti bojovníci, kteří si to dle názoru vedení a Rady OP nejvíce zasloužili. Je škoda, že někteří bojovníci z řad Koníků nedokázali vydržet chvíli zticha a neustále rušili svými nevhodnými poznámkami. Jako poslední zapálil třináctou svíčku MIČKINIKWA, a to za ty, kteří mezi námi již nejsou.

A toužebně očekávaný okamžik byl zde. Došlo na dárky, což je věc, na kterou se každý více či méně těší. Nejvíce dárků dostali ti, co měli dobrou docházku během celého roku a také se ke svým kamarádům

V oddíle dostali od Ježíška nejvíce dárků nejen ti co byli celý rok hodní, ale hlavně členové s dobrou docházkou. Zde jsou zaplaveni Lišák s Grizlym, přihlíží Sedma, který se snad brzy opět zapojí do dění

hezky chovají, nebo se o to snaží. Ježíšek tyto bojovníky dokázal ocenit a tak hlavně Grizly, Lišák, Helča, Drak a Netopýr, kteří mají nejlepší docházku, byli doslova zavaleni kupkou dárků.

Nejhodnější byl ale letos určitě oddíl, který dostal dva krásné nové stoly, krásnou vrtačku a spoustu dalších věcí, do dílny ale i mimo dílnu.

Po rozdání dárků jsme se rozloučili a vyrazili ke svým domovům. Vedení klubovny Skaličky asi do devíti ☺ uklízelo a domluvílo se na podrobnosti k Zimnímu táboru, o kterém se dočtete na jiném místě tohoto časopisu.

Fotostrana roku 2005

V roce 2005 se jako každý rok udála spousta věcí a jejich obrázkovou připomínku přináší tato dvoustrana.

Na 59. sněmu u Štítů bylo zvoleno nové náčelnictvo, 19. 2. 2005

Výprava do zasněženého okolí Zábřeha. Zavátou stopou, 5. 2.

30. 4. 2005 vyrazilo pár Šavanů do Koutů nad Desnou zkusit si lezení

Velkolepý 60. sněm kmene proběhl u Lesnice 21. 5. 2005

Skalička, 14. 5. 2005 Týn nad Bečvou, 18. 6. 2005 Lanškroun, 2. 10. 2005
 Skvělé výsledky našeho oddílu na letošním SZ – jeden úspěch za druhým!

A vyvrcholením byl vynikající Tábor posvátného ohně u Valašských Klobouk

Jak je vidět v roce 2005 jsme zažili spoustu parádních věcí a určitě je na co vzpomínat.
Stopař

Zimní Tábor

O tom, jak skupina starců dokonale využena byla

Dne 27 prosince léta Páně roku dvoutisícipátého se vydala skupinka přestarších bojovníků do Štítů, kde se chystala přenocovati do 30 prosince v týpý, kterému pozhnání dal a následně celé akci WAGAMED SAGAMOR OHIYESA osobně! Z nádraží vyrazila (již bez francouzských holí a berlí) část účastníků v čele s našim degandawidou Waopem do Štítů. Zbytek si zvolil pro své pohodlí pohodlnější cestu autem (Ohiyesa, Tarzan) či dorazil s pozdní hodinou odpolední (Stopař, Pete, Štění) nebo dokonce ve večerních hodinách (Apsi). Týpý postaveno bleskurychle bylo, škoda že Ohiyesa se zbytkem seniorů v lese byl, jinak by jistě se stopkami v rukou stavbu na čas do orlího pera stopoval. Po nanošení chvojí, jenž nám za postýlky bylo, jsme rozdělali oheň a vesele se zubili jak je nám teplo od ohně i kouře. Chutně špagety pod dozorem Apsiho uvařené jsme protézami přežvýkali a dali se do vyprávění činnosti našich oddílů, podotýkám, že Apsi byl zástupce Zlínských skauto - woodcrafterů a Štění s Petem za Jablonecké skauto - woodcraftery. Večerní klid byl přerušen Kolouchem, jenž nám se svou paní (alespoň doufám že jeho paní byla) krásné sněžnice přines a k vyzkoušení zapůjčil. (Tato věta zní hrozně ale mě se ji nechtělo pozměnit - dodatek autora *pozn. red: nakonec trochu pozměněna přeci jen byla, protože jinak vůbec nedávala smysl* ☺). Večerní program se v klidu chytrých hádanek linul a okolo desáté večerní jsme se ke spánku ulehli. Celou noc jsme drželi hlídky u ohně aby nám nebyla zima, dle mého názoru to byla chyba neboť jsme nezažili opravdový ZIMNÍ tábor.

Ranní budíček doprovázel křik Ohiyesy a jeho odpočítávání jedné minuty, stihli onu minutu všichni a my se venku do nahých poloviček těl svlékli a oddávali se zimní zemi a zdravým cvikům.

Snídani jsme rychle zhtli - ještě dokonce zbylo (nevidané) a obuti ve sněžnice jsme, bohužel bez Waopeho, který se k hlídání týpý svolil, vyrazili na Lázek, místní velehoru. Po cestě jsme zažili spoustu legrace, neboť se téměř každému ozvalo revma, a po šesti kilometrech dorazili na Lázek. Zde jsme vypili vrcholový čaj a opět na zpáteční cestu se vydali. V místní domorodé osadě jsme byli pohoštěni Tarzanovými koblihy (REKLAMA: na Leštinské nemají ani zdaleka) a opět šlapali nazpátek. Při příchodu do tábořiště jsme byli uvítáni Waopem, který pro nás oběd připravil - palačinky.

Odpolední klid byl stráven poklidnou sháňkou po dřevě na noční topení.

Jelikož slunce neúprosně zapadalo za obzor, chopili jsme se svých samohybů - sáněk, bobů a jednoho pekáče a odebrali se na SMRŤÁK! Naneštěstí k žádné nehodě nedošlo, sem tam pouze někdo ze saní spadl a byl smeten saněmi za ním jedoucími či skončil v husté sněhové závěži podél tratě. Pozoruhodné byly pokusy založit lesní požár některých jedinců najíždějících na kameny a to tím, že vyvolávali jiskry svými saněmi.

Po nočním sánkování jsme se odebrali do týpý, kde jsme večer snědli a ke spánku se uložili. Pozoruhodný nápad nastavit na telefonu budík v časových intervalech

na buzení pro přiložení ohně byl svěřen Tarzanovi, avšak ejhle! Doma nechané naslouchátko se stalo osudné celému osazenstvu, které místo budíku budilo Tarzana a ne budík Tarzana, neboť Tarzan spal jako miminko.

Ranní budíček byl opět doprovázen řevem Ohiyesy a rozcvičkou do půl těla, při rozcvičce nás ovšem opustil všemi milovaný a všemi mastmi mazaný Stopař, který spěchal domů za neurčeným cílem (že by chlebičky, cukroví a maminka?). Po snídani se část vrhla na nošení a zpracování dříví z lesa na topení, mezitím Ohiyesa a baron von Mlčímček původem ze Zvole se vrhli na stavbu sauny. Čas kvapil a topení pomalu přibývalo a sauna rostla. Ještě před obědem bylo vše hotovo a my se oddali chutnému jídlu z kuchyně Waopeho a dočasněmu nic neděláním, neboť jsme čekali až se sauna vyhřeje. Zhruba po dvou falešných poplaších jsme se převlékli do bederek či plavek a úprkem se vrátili do sauny, právě při onom přechodu zazněla od bosého Tateyopaha památná věta: Ono to do nohou ani nestudí.

Za chvíli jsme se mohli přesvědčit o opaku. Chvilce strávená v sauně byla požitek, jakmile jsme vyběhli ven, byli jsme poměrně velkou změnou klimatu zaskočení. (jestliže vám někdo dnes řekne že bylo ochlazování ve sněhu prima, tak mu nevěřte, řvali všichni a některým téměř zimou vypadla protéza) Při sušení v týpý nás navštívil Mičkinikwa a později pár hostů mezi něž patřil dávný člen Marvin se svojí rodinkou a později Sokol se svým tatínkem. K večeri udělané bramboráky chutnali všem, ten, kdo si na ně nedal povidla, si to u Ohiyesy zkazil, neboť nemůže být bramboráků bez povidel, (tímto chválím Štěň, která si je všechny pěkně poctivě namazala, pravda, nelezli se jedinci, kteří si je s povidly dali též, ty ale nepočítám, neboť si mohli recept od Ohiyesy již dávno zjistit!) Večerní program byl v rytmu oddílové rady, co se na ni dělo je GEKADOS! (to je z němčiny)

Za chvíli jsme se mohli přesvědčit o opaku. Chvilce strávená v sauně byla požitek, jakmile jsme vyběhli ven, byli jsme poměrně velkou změnou klimatu zaskočení. (jestliže vám někdo dnes řekne že bylo ochlazování ve sněhu prima, tak mu nevěřte, řvali všichni a některým téměř zimou vypadla protéza) Při sušení v týpý nás navštívil Mičkinikwa a později pár hostů mezi něž patřil dávný člen Marvin se svojí rodinkou a později Sokol se svým tatínkem. K večeri udělané bramboráky chutnali všem, ten, kdo si na ně nedal povidla, si to u Ohiyesy zkazil, neboť nemůže být bramboráků bez povidel, (tímto chválím Štěň, která si je všechny pěkně poctivě namazala, pravda, nelezli se jedinci, kteří si je s povidly dali též, ty ale nepočítám, neboť si mohli recept od Ohiyesy již dávno zjistit!) Večerní program byl v rytmu oddílové rady, co se na ni dělo je GEKADOS! (to je z němčiny)

Poté, co Mičkinikwa odjel, jsme ulehli do svých pelechů.

Ráno jsme se vzbudili o něco časněji, neboť nás čekalo uklízení tábořiště. Musím uznat že takto rychle sbalené týpý jsem ještě nikdy neviděl, neboť co čert nechtěl, přehořel nám provaz držící tyče pohromadě, naštěstí se nic týpý nestalo, zato chudáka Ohiyesu jedna tyč knokautovala.

Stačilo pouze odnést věci v k cestě, kde byli vyzvednuty samohyby a jejich osádkami a my se v poklidu vytrahli do svých domovů.

Tak, zatlačte v oko slzu dojetí nad tímto slzavým vyprávěním a příští zimní tábor jedte s námi!

Seznam všech uzenačů : WAOPE, TATEYOPAH, OHIYESA, Tarzan, Dráček, Mlčím, Stopař, Apsi, Štěň, Pete.

S požehnáním samotného Mohameda napsal Ohiyesa

Doplnění: Německo – Český slovník

GEKADOS - tajné dokumenty

Pobyt v udírně okem uzenáče

Jistě jste právě dočetli velice zdařilý OHIYESŮV článek o dokonale vyuzených starcích ☺. Proto já, jeden ze starých uzenáčů, si dovolím popsat Zimní tábor pohledem zdola a pokusím se doplnit některá místa, která OHIYESŮVI unikla, protože ačkoli je WAGAMED a celé akci poželhal (jak sám uvedl do svého zápisu), nemůže všechno vidět. A tak to vezmeme hezky od začátku... Každý z vás již určitě měl někdy zkušenost se stavbou týpí. Ale málokdo z vás může říct, že stavěl týpí v zimě, na 30 – 50 centimetrové sněhové pokrývce při teplotách blížících se k -10°C. Jak jistě tušíte, první naše činnost, když už jsme měli přineseny všechny věci, spočívala ve stavbě stanu. Ale ejhle, co se sněhem, že? Musela přijít na řadu těžká technika v podobě lopaty. Ono když se řekne kruh o průměru sedmi metru a hloubce v průměru cca 35 cm, málokdo si představí objem 13,5 m³ sněhu... Jen tak pro srovnání, stejný objem má krychle o hraně cca 2,5 metru a fyzikové by vám dále řekli, že tato masa váží zhruba 7 – 8 tun. A když se nám podařilo zlomit od lopaty násadu, musela se projevit naše vynalézavost, protože kleště na vytahování hřebíků se samozřejmě z klubovny nebraly (na co taky, že?). Týpí se nám nakonec podařilo postavit v celkem dobrém čase (no, na OP by to asi nestačilo, ale rozhodně to bylo rychleji, než když stavěli týpí na letním táboře některé jedinci...).

Nemůžu si odpustit dále malinkou poznámku... Zimní tábor je sice od slova zima, ale to (podle nejen mě) neznamená, že musíme zmrznout. Proto jsme drželi přes noc hlídky na oheň... Mimo jiné, nepamatuji zimní tábor, na kterém by tomu bylo jinak.

Ranní budíček opravdu stál za to. Pokud vám někdo bude tvrdit, že do půl těla šel dobrovolně, tak mu zase tak moc nevěřte... Může za to tak trochu OHIYESA, který s tím začal a nakonec se ostatní přidali. Mimochodem honička v uličkách do půl těla má taky svoje kouzlo... Zvláště když vám ujedou nohy a rozplácnete se do sněhu jak dlouhý, tak široký ☺.

Cateringové služby byly letos opravdu na vynikající úrovni. A to jak do chuti, tak do množství. Taková jídla, která jsme dělali na zimáku, jsem snad ani nezažil na normálním (rozuměj letním) táboře. A že jich už nějakých pár pamatuji.

Až budete někdy na zimním táboře (třeba příští rok) dělat saunu, rozhodně se nehrňte do převlékání do plavek a bederek okamžitě, jak vám bude oznámeno, že se jde do sauny. Jinak se vám může stát, že strávíte následující půl či hodinu ve spacáku, protože kdo jinak pobíhá po louce při -10°C jen v bederce či plavkách je buď šílenec, nebo psychopat. Jelikož až na drobné výjimky jsme v týpí udržovali teplotu tak maximálně lehce nad nulou, platí to i pro sezení v týpí. A taky si během pobytu v sauně nenechávejte před saunou boty. I za těch 10 minut vymrznou tak, že se do nich nejméně půl hodiny neobujete. OHIYESA taky zapomněl, že jsme si před saunou zahráli pravý nefalšovaný indiánský lakros. Proč pravý? Spočíval v tom, že jsme se snad váleli ve sněhu víc, než samotný míček. Blížíší podrobnosti vám jistě rád podá každý účastník tábora...

Na závěr bych chtěl důrazně upozornit, že bourání týpí je metodou přepálení provázku od teď přísně zakázáno!!! Kdo tuto zakázanou metodu použije a náhodou ho tyč po hlavě nebací, provede toto následovně někdo z účastníků zimního tábora.

TATEYOPAH

P.S.: A když jedete autobusem ze zimáku domů, snažte si sednout co nejdále od ostatních spolucestujících ☺.

Káňata

Je leden a za námi jsou vánoce i bouřlivé oslavy silvestra a před námi je rok 2006. V prosinci proběhla jedna z nejkrásnějších akcí roku-Vánoční nadílka. Doufám, že se tato perfektní nadílka, na které byli i koníci, všem líbila. Na družinovce proběhla v družině Káňat anketa a tady jsou její výsledky:

První otázkou byla nejoblíbenější oddílová písnička. U Helči to je Malý velký muž, u Lišáka a Šídla Frankie Dlouhán, Grizzlyho oblíbená-Hudsonský šífy a u Zdenka Indián. Je vidět že v této otázce dominoval Mlčímův repertoár.

Další otázkou byla akce, která se mi nejvíce líbila. Svoje hlasy dali Helča a Šídlo Vánoční nadílce, Zdenkovi se nejvíce líbí letní tábor kmene a Lišákovi a Grizzlymu se líbila výprava do Prostějova.

Svoje místo dostala v anketě i nejoblíbenější hra. U Šídla a Helči je to lovec a kořist, u Zdenka je to hra miluji tě a u Lišáka a Grizzlyho to jsou Hexagony.

Předposlední otázka zněla takto: Kam bych se chtěl s oddílem podívat. Zdenek by chtěl do hvězdárny, Helča na Súlovské vrchy. Šídlo by se jel rád podívat k zatopenému dolu u Žulové. Lišák by chtěl na tábor do Orlických hor a Grizzly chce do 3D kina i-max.

Ppslední otázka byla: Kdo je tvůj skautský vzor. U Šídla je to Mičkinikwa, u Helči Inkas, u Zdenka je to Drak, u Grizzlyho je to Sedma a vzor Lišáka je Waope.

Tolik z novoroční ankety. Na závěr bych chtěl všem popřát PF 2006.

Drak

Stránka Vlků

V prosinci se naše družina vydala trochu jiným směrem. Bylo nezbytné, aby se upevnil družinový duch a kamarádství. Proto jsme hráli dosti her na týmovou spolupráci a naproti tomu jsme vypustili na nějaký čas získávání vědomostí. Účast na družinovkách byla hodně slabá a to ze strany nás všech. Ale dílo se daří a družina se úspěšně stmeluje a tím vytváří místo pro nové členy.

V průběhu měsíce jsme prošli akcí v Prostějově, které jsem se zúčastnil já, Netopýr a Šmodrch. Akce na jedné straně selhala, ale alternativní program Harry byl úspěšný a myslím, že přidal každému zúčastněnému chuť k další činnosti. Dále jsme prošli vánoční nadílkou, kterou jsem nemohl sledovat z pozice člena družiny. Nadílka byla vesměs klasická, ale nové prvky se tam objevily. Škoda, že se nedostavil Šmodrch a Pavel.

Tarzan

Javorová nažka

Javorová nažka prosinec 2005										
Přezdívká	Družina	Rodovky	Kroj		Docházka	Akce	Dobrovolné		Body	Pořadí
			věci				aktivty			
Netopýr	Vlci	20	20		80%	50	48		138	1
Helča	Káňata	30	30		100% - 15	50	0		125	2
Lišák	Káňata	30	27		100% - 15	50	0		122	3
Grizzly	Káňata	30	23		100% - 15	50	0		118	4
Zdeňek	Káňata	20	17		80%	50	0		87	5
Drak	Káňata	30	30		80%	25	0		85	6
Šídlo	Káňata	20	18		60%	25	0		63	7
Dušan	Vlci	20	12		60%	25	0		57	8
Šmodrch	Vlci	10	4		20%	0	0		14	9

Javorový list:

1. *Káňata.....* 100 b.
2. *Vlci.....* 70 b.

Mauglí

Indiánská chvilka

Tak milé děti, na chvíli se posadte a poslouchejte, co vám bude stařešina kmene vyprávět.

Kdysi dávno na volných prériích Severoamerického kontinentu žil indián, jenž dokázal v té době co doposud nikdo jiný. Tento indián se jmenoval Rudý oblak.

V dětství Rudý oblak viděl jakou hrozbou je alkohol pro indiánské kmeny, neboť na přílišnou závislost se mu pomátl na rozumu otec.

V době kdy začali bílí osadníci stavět železnici přes území Dakotů – Siuxů se Rudý oblak již dávno stal váženým náčelníkem a vytáhl proti železnici do boje. Tento boj musel nevyhnutelně přijít, jinak by byli Dakotové odříznuti od svého zdroje obživy – bizonů. Své jednotky naučil Rudý oblak trpělivosti v boji, neboť ta indiánům scházela. Samotní Dakotové v boji nezůstali sami, neboť jim na pomoc přišla část bojovníků kmene Cheyennů, proti kterým byli činěny mnohé represe. Prvně začínali vytrhávat železniční koleje, následovně telegrafní vedení a ve finále oblehli a dobyli město Julesburg. Po jeho porážce odchází Dakotové na svá zimní loviště.

Mezitím, co Dakotové loví ve svých lovištích, bílí Američané nespí a posílají vojsko, aby souběžně s železniční tratí postavili cestu pro pěší, obzvláště pro povozy a dvě pevnosti, které by ji chránily. Tento úsek pojmenují Bozemanův trail. Fort Kearny a Fort F. C. Smith dlouho neodolali, neboť po návratu Dakotů ze zimního lovu je první z jmenovaných pevností dobyta a druhá následuje několik měsíců po ní. Tímto jednoznačně výmluvným aktem donutili bílé Američany, aby podepsali smlouvu o zachování suverenity území Dakotů a zrušení Bozemanova trailu. Smlouva byla podepsána roku 1866 ve Fort Laramie. Bohužel, jenom šest let po uzavření smlouvy bylo v Černých horách nalezeno zlato, hory nejenom pro indiány posvátné, ale nacházející se na jejich území, nebyly dostatečným důvodem pro dodržení smlouvy.

Aby se bílí Američané vyhnuli boji s Dakoty vyslali delegaci, která měla Černé hory odkoupit za 6 milionů dolarů, Rudý oblak požadoval 600 milionů.

(Rudý oblak by neprodal posvátné hory za žádnou cenu, ale věděl že na tuto cenu Američané nepřistoupí) Delegace bílých Američanů.

Chvíli na to je vysláno vojsko v čele se 7 kavalérií aby Dakoty přiměla k odevzdání Černých hor. Rudý oblak před touto hrozbou odchází dobrovolně do rezervace, neboť navštívil Washington a domyslel že není možno proti bílým bojovat, místo něho se ujímá vedení Dakotů jiný slavný náčelník – Sedící býk

Ohiyesa

IQ test

Na této straně najdete několik otázek, na které když odpovíte, vám sice neřeknou přímo vaše IQ, ale procvičíte si vaše mozkové závity a můžete možná i získat nějaké prémiové bodíky do lednového či únorového bodování.

Záhadné číslo: Sestavte ze čtyř zápalek (aniž se změní jejich tvar, tedy bez lámání a ohýbání) největší možné číslo. Které číslo a v jaké reprezentaci je? (5b)

Einsteinova tajemná ulice: Einstein jako tvůrce tohoto kvizu tvrdil, že 98% lidí jej nevyřeší. Jak jste na tom vy? (15b)

Fakta:

1. Je 5 domů, z nichž každý má jinou barvu.
2. V každém domě žije jeden člověk, který pochází z jiného státu.
3. Každý z majitelů pije nápoj, kouří jeden druh cigaret a chová jedno zvíře.
4. Žádný z nich nepije stejný nápoj, nekouří stejný druh cigaret a nechová stejné zvíře.

Nápověda:

1. Brit bydlí v červeném domě.
2. Švéd chová psa.
3. Dan pije čaj.
4. Zelený dům stojí hned nalevo od bílého.
5. Majitel zeleného domu pije kávu.
6. Ten, kdo kouří PalMall, chová ptáka.
7. Majitel žlutého domu kouří Dunhill.
8. Ten, kdo bydlí uprostřed řady domů, pije mléko.
9. Nor bydlí v prvním domě.
10. Ten, kdo kouří Blend, bydlí vedle toho, kdo chová kočku.
11. Ten, kdo chová koně, bydlí vedle toho, kdo kouří Dunhill.
12. Ten, kdo kouří BlueMaster, pije pivo.
13. Němec kouří Prince.
14. Nor bydlí vedle modrého domu.
15. Ten, kdo kouří Blend, má souseda, který pije vodu.

Otázka zní: Kdo chová rybičky?

Trocha kultury nikoho ještě nezabila...: Do kterých literárních děl kterých známých autorů byste zařadili následující postavy (Zeptejte se maturantů, případně hledejte v literatuře či na internetu): Trufaldini, Aramis, Vilém, Polonius, Rosinanta, Frollo, Raskolnikov, pan K., Beatrice, Kateřina, Harpagon, pekař Janek, Dorotka, Pavel Bäumer, poručík Henry (za každé dílo máte 1 bod, za každého autora 1b, dohromady až 30b)

Vyřešené úkoly doručte libovolným způsobem mě ☺. Uzávěrka 28.2.2006

TATEYOPAH

Stránka zábavy

Aneb vzpomínka na Vánoce...

Začínám mít pochybnosti o existenci Santa Clause. Co myslíte vy?

Fakta jsou následující: Na světě jsou asi dvě miliardy dětí (osoby mladší 18 let). Protože Santa nenavštěvuje děti Muslimů, Hindů, Židů a Buddhistů, snižuje to počet navštívených dětí na 15%, čili asi 378 milionů (podle Úřadu pro Populaci). Průměrná hodnota 3.5 dítěte na domácnost znamená 108 milionů domů, přičemž předpokládáme existenci alespoň jednoho hodného dítěte v každém.

Santa pracuje o Vánocích zhruba 31 hodin, díky různým časovým zónám. Předpokládejme, že cestuje na západ (což je logické). Celkově to znamená 967.7 návštěv za sekundu. To znamená, že pro každý dům s hodným dítětem má Santa asi 1/1000 sekundy na zaparkování saní, vysezení, sestup krbovým komínem, naplnění ponožek, sněžení obcerstvení, které pro něj bylo připraveno, výstup komínem, nasednutí do saní a přesun k dalšímu domu.

Když předpokládáme, že těchto 108 milionů domů je rovnoměrně rozloženo okolo země (což není pravda, ale postačí to pro naše výpočty) znamená to 0.78 mil mezi dvěma domy, celkově 75.5 milionu mil, nepočítaje přestávky na umytí a odpočinek. To znamená, že Santovy saně se pohybují rychlostí 650 mil za sekundu, to je asi 3000x rychlost zvuku. Pro srovnání, nejrychlejší dopravní prostředek vyrobený člověkem, vesmírná sonda *Odyseus*, se pohybuje směšnou rychlostí 27.4 mil za sekundu a běžný sob dokáže běžet maximálně rychlostí 15 mil za hodinu.

Náklad saní je další zajímavý element. Za předpokladu, že každé dítě nedostane dárek větší než středně velká stavebnice Lego (asi jeden kilogram), pak saně vezou 108 tisíc tun, nepočítaje v to váhu samotného Santy. Na zemi utáhne běžný sob ne více než 150 kilogramu. I když zaručíme, že "létající" sob unese desetinásobek normálního nákladu, let by nebyl možný s osmi, dokonce ani s devíti soby. Santa by jich potřeboval 72 tisíc. To zvyšuje hmotnost (bez váhy saní) o dalších 21600 tun. Celkově se dostáváme na 130 tisíc tun, což je zhruba dvojnásobek váhy Královný Alžběty (Iodi, ne vládkyně).

130 tisíc tun, cestujících rychlostí 650 mil za sekundu, vytváří obrovský vzdušný odpor. Zahřívalo by to povrch sobů a saní stejným způsobem jako raketoplán vstupující do atmosféry. Vedoucí par sobu by absorboval 14.3 quintilionu joulu každý. Krátce řečeno, téměř okamžitě by shořeli, vystavujíc tak náporu par za nimi a tvoříc mohutnou zvukovou explozi. Celý záprah sobů by se tak odpařil během 4.26 tisíciný sekundy, neboli během Santovy návštěvy v pátém domě.

Ale i kdyby toho nebylo. Saně akcelerují z 0 na 650 mil za sekundu během 0.001 sekundy. Přetížení odpovídá asi 17500 G. 125 kilogramu těžký Santa (a to by vypadal ještě celkem hubený) by byl přitlačen na sedadlo saní vahou 2187500 kilogramu, okamžitě drtících jeho kosti a orgány a to by ho změnilo na třesoucí se skvrnu růžového rosolu.

Proto, jestliže Santa Claus existoval, je teď mrtvý. Smutné, ale pravdivé.

TATEYOPAH

P.S.: Ještě že k nám chodí nadělovat Ježíšek ☺

Obsah tohoto čísla

Novoroční úvodník (TATEYOPAH)	2
Slovo Degandawidy (WAOPE).....	3
Vánoční besídka (WAOPE).....	4
Fotostrana roku 2005 (Stopař).....	6
Zimní Tábor (OHIYESA)	8
Pobyť v udírně okem uzenáče (TATEYOPAH)	10
Káňata (Drak)	11
Stránka Vlků (Tarzan)	11
Javorová nažka (Mauglí).....	12
Indiánská chvílka (OHIYESA)	13
IQ test (TATEYOPAH)	14
Stránka zábavy (TATEYOPAH)	15
Obsah tohoto čísla.....	16

Příští redakční rada:	Na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla:	V pátek 3. února 2006
Příští číslo vyjde:	Na sněmu 11. února 2006

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 178, náklad 35 výtisků, vyšlo v lednu 2005
Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek
kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@seznam.cz, ICQ 314 591 472
www.skaut.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!